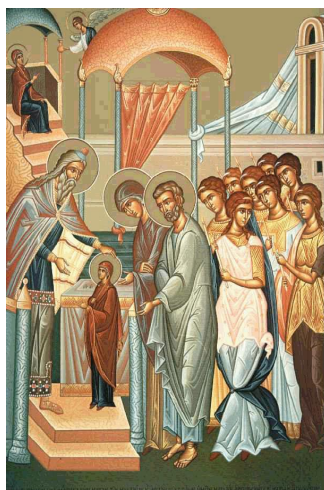

ΣΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

«Μαρίαν την Θεόπαιδα, πιστώως ανευφημήσωμεν, σήμερον γαρ εισάγεται, εις τα Άγια των Αγίων, ανατραφήναι Κυρίω».

Ήδη, με τη γιορτή του Αγίου Φιλίππου, στην παραδοσιακή ελληνική κοινωνία-στην οποία οι άνθρωποι ένιωθαν «πιο κοντά» στο Θεό και ζούσαν σε πιο στενή «συνεργασία» με τη φύση- είχαν, κιόλας, γίνει οι προετοιμασίες για τη νηστεία των Χριστουγέννων, με διάφορους τρόπους, όπως: έγκαιρο φύτεμα χειμερινών κήπων, εξασφάλιση των απαραίτητων οσπρίων, ζυμωτό ψωμιού κ. λ π. Η περίοδος αυτή, γνωστή και ως «Σαρανταήμερο», εκτός από το μεγάλο πλούτο των λαογραφικών στοιχείων της, για τους ευσεβείς χριστιανούς έχει ιδιαίτερη αξία, καθώς τους δίνονται εξαιρετικές λατρευτικές ευκαιρίες με τις γιορτές πολλών Αγίων, τα Σαρανταλείτουργα και άλλες ιερές Ακολουθίες.

Ανάμεσα σ' αυτές τις γιορτές, αλλά, και σε όλο το Φθινόπωρο, δεσπόζουν τα **Εισόδια της Θεοτόκου**. Η Εκκλησία μας τα γιορτάζει με ιδιαίτερη λαμπρότητα. Αυτό φαίνεται εύκολα, και μόνο από τα ονόματα ναών και Μοναστηριών, αφιερωμένων στα Εισόδια σε ολόκληρη την Ελλάδα όπως: Καισαριανή, Καπνικαρέα, Μετοχίτισσα, Οδηγήτρια, Πορτοκαλλούσα, Σιώτισσα, Κουνίστρα, Γουβερνέτου κ.λ.π. Πρόκειται για μια γιορτή, ιδιαίτερα αγαπητή στο λαό μας. Καθώς συνδέεται με διάφορες γεωργικές εποχιακές εργασίες, είναι γνωστή ως «Μεσοσπορίτισσα», «Πολυσπορίτισσα», «Αρχισπειρίστρα» και «Αποσοδειά»-μάλλον, από την ερχόμενη εισοδο στο χειμώνα, ή, από τις «σοδειές» της εποχής.

Η ωραιότατη υμνογραφία, οι Ψαλμοί και οι διάφορες λειτουργικές πράξεις, από τα Προεόρτια μέχρι την Απόδοση της Εορτής, μας βοηθούν να βιώσουμε τα ιερά εκείνα γεγονότα και να «εισοδεύσουμε» κι εμείς την Πάναγνη Μαρία, στο νου και την καρδιά μας.

Ας «ψηλαφίσουμε» μερικούς ωραιότατους ύμνους της Γιορτής:

1. «Σήμερον της ευδοκίας Θεού το προοίμιον, και της της των ανθρώπων σωτηρίας η προκήρυξις. Εν Ναώ του Θεού τρανώς η Παρθένος δείκνυται, και τον Χριστόν τοις πάσι προκαταγγέλλεται. Αυτή και ημείς μεγαλοφώνως βοήσωμεν- Χαίρε της οικονομίας του Κτίστου η εκπλήρωσις».

Στο **απολυτίκιο**, η Εορτή χαρακτηρίζεται ως προοίμιο της εύνοιας του Θεού και προαναγγελία της σωτηρίας των ανθρώπων. Με τη μεγαλοπρεπή προσέλευση της Παρθένου στο Ναό, διακηρύσσεται πιο μπροστά η Σάρκωση του Χριστού. Χρέος μας είναι, λοιπόν, να φωνάξουμε δυνατά, χαίρε (Παναγία), που είσαι η εκπλήρωση του σχεδίου του Δημιουργού για τη σωτηρία του κόσμου.

2. «Ο καθαρώτατος ναός του Σωτήρος, η πολυτίμητος παστάς και Παρθένος, το ιερόν θησαύρισμα της δόξης του Θεού, σήμερον εισάγεται εν τω οίκω Κυρίου, την χάριν συνεισάγουσα την εν Πνεύματι θείω- ην ανυμνούσιν Άγγελοι Θεού- αυτή υπάρχει σκηνή επουράνιος».

Στο **κοντάκιο** της Εορτής, ο υμνογράφος αποκαλεί την Παναγία μας καθαρότατο ναό του Κυρίου, πολύτιμη νυφική παστάδα και Παρθένο, ιερό θησαυρό της δόξας του Θεού, που, σήμερα μπαίνει στο ναό Του, εισάγοντας, συγχρόνως, τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Αυτή, που ανυμνούν οι Άγγελοι του Θεού, είναι πραγματικά επουράνια σκηνή!

3. Στην Θ' Ωδή του Κανόνα της ημέρας ψάλλουμε:

«Άγγελοι την Είσοδον της Παρθένου, ορώντες εξεπλήττοντο, πώς η Παρθένος εισήλθεν εις τα Άγια των Αγίων.

Ως εμπύχω Θεού κιβωτώ, ψαυέτω μηδαμώς χείρ αμυήτων, χείλη δε πιστών, τη Θεοτόκω ασιγήτως, φωνήν του Αγγέλου αναμέλποντα, εν αγαλλιάσει βοάτω. Όντως ανωτέρα πάντων υπάρχεις Παρθένε αγνή».

Εδώ, ο υμνογράφος, από τη μια μεριά, περιγράφει την έκπληξη των Αγγέλων από τα ασυνήθιστα γεγονότα. Και, από την άλλη, θέλει να προλάβει τον «κίνδυνο» των «αμυήτων», που θα προσπαθούσαν να τα προσεγγίσουν και να τα ερμηνεύσουν. Μονάχα των πιστών τα χείλη ας φωνάζουν δυνατά, «όντως, ανωτέρα όλων των δημιουργημάτων είσαι Παρθένε αγνή»!

Σην εικόνα των Εισοδίων βλέπουμε την Παναγία να εικονίζεται, μικρή, μεν, στο ανάστημα, αλλά, κατά τα άλλα, είναι η «Βασίλισσα των Αγγέλων», η Μητέρα του Κυρίου. Τη συνοδεύουν, μάλιστα, «λαμπαδηφόροι Παρθένοι», ως τον «έμπυχο ναό της αγίας δόξης του Θεού». Έτσι την έζησε στο διάβα των αιώνων και ο λαός μας. Στη συνείδησή του, η Παναγία των Εισοδίων, όπως γράφει ο Δ. Λουκάτος, **«ήταν ό,τι έπρεπε, στο τέλος Νοεμβρίου, να εποπτεύει την καλή κατανομή του ως τώρα εισοδήματος**

και να θεωρείται από τους ανθρώπους. Ε υ ε ρ γ έ τ ι δ α μ εν για όσα τους έδωσε κι έφαγαν, ή για όσα τους βοήθησε κι έσπειραν, ε λ π ι δ ο -φ ό ρ α δε προστάτρια, για όσα θα τους αφήσει να χαρούν, ως τη νέα σοδειά» («Τα Φθινοπωρινά», σελ.150).

Μέσα από διάφορα ήθη και έθιμα, πέρα από το να μαθαίνουμε πώς ζούσανε οι πρόγονοί μας, μπορούμε, νομίζω, να δούμε βαθύτερες ανθρώπινες ανάγκες, ίδιες και στην εποχή μας. Έτσι, για παράδειγμα, τα **«πολυσπόρια» των Εισοδίων**-συνηθισμένα σε πολλές περιοχές της Πατρίδας μας-ως ευχαριστήρια προσφορά «υπέρ ζώντων και κεκοιμημένων», εκτός από την ευλογία της Εκκλησίας, συνέβαλλαν και στις όμορφες οικογενειακές συνεστιάσεις που ακολουθούσαν, καθώς και στην έκφραση γνήσιας αγάπης προς τους γείτονες και συγχωριανούς, ακόμα και αλλοθρήσκους. Η ανάγκη της αναβιώσεως τέτοιων συνάξεων και «ανοιγμάτων» προς τους συνανθρώπους μας, στις σημερινές, δύσκολες, κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, γίνεται ιδιαίτερα επίκαιρη-μάλλον, επιτακτική.

Θα τελειώσουμε τούτες τις γραμμές, παραθέτοντας τις παρακάτω διαπιστώσεις ενός ορθόδοξου ιερέα, του Thomas Horoko: **«Αν ο Χριστός-λέει- είναι ο Σωτήρας, η Παρθένο είναι η κατ' εξοχήν εικόνα των σεσωσμένων...Από τη Σύλληψη μέχρι και την Κοίμησή της, φανερώνει πώς πρέπει να είναι όλοι οι άνθρωποι, όταν εξαγιαζονται από το Άγιο Πνεύμα, ως δούλοι Θεού και μιμητές Χριστού.**

...Πλαστήκαμε όλοι κατ' εικόνα και ομοίωσή Του, για να γίνουμε κατοικίες της παρουσίας Του... Καθώς διασχίζουμε το δρόμο προς το Πάσχα του χειμώνα τίθεται ξεκάθαρα ενώπιόν μας η εκλογή... Μπορούμε, σαν την Παρθένο, να ανοιχτούμε στον Κύριο και να γίνουμε το κατοικητήριό Του εν Πνεύματι. Ή μπορούμε μέσα από την ασέβεια και την αμαρτία να προτιμήσουμε το θάνατο της ανυπαρξίας που εμείς οι ίδιοι είμαστε, εκτός κι αν ο Κύριος ζει μέσα μας» («ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΠΑΣΧΑΛΙΑ», Σελ. 34,38).

Νίκος Σιγανός-θεολόγος